

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ.

કીમત બે આના.

૧૦૮૩૫

श्री लक्ष्मीनारायण प्रीति प्रेम (अन्य) गतनपो। नगरशेड भारकीटभा
हेमान रायचंद गगानन श्री—अमदावाद

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮૫૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧. ૫૪૭૫ ૨૧૨૫૧૨૨૨૧૨

વિષય ૪-૧૨૧

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ

૨.૧

મજરાજ્ય ગર્ભના.

સંગ્રહ કરી છપાવનાર,
શ્રી મ. નીલાચાર્ય, ગાંધીનગર,
ગુજરાત.

સુધારા વગેરે સાથે
આવૃત્તી પહેલી.

સવત ૧૯૭૬. પ્રત ૪૦૦૦.
કોમન બે આના.

સ્વધર્મ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૧૯૬૪
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ
૩૦૬૬૧

અરબો ૧.

(રાગ-કામણ દીસે છે અશ્વમેધ તારી આખમોરે)
 સજની પુણ્ય ભુમીમા જન્મ લઈ તે શુ કર્યું રે ?
 જનની જન્મ ભુમીનું હિત હૈયે ના ધર્યું રે ?
 લાડ કોડથી જેણે ઉછેર્યા,
 ધર્મ નીતિ સસ્કારે પ્રેર્યા.
 તેની સેવામાં શીર નાથ તો શું થયું રે ? સજની૦
 દેશ દાઝ કો દી નવ નાણી,
 પ્રેમભક્તિ અતરનહિ આણી,
 સાથે તેનું જીવતર તો એળે ગયું રે૦ સજની૦
 પામર જન તો તેને કહીએ,
 નામ કો દી તેનું નવ લઈએ,
 સ્વાર્થ સુખમા દેશ હિતને ના ગણ્યું રે૦ સજની૦
 મહીલા માન વધારો મહીમાં,
 દિત્તમ કાર્યો કરી અવનીમાં,
 વીરાંગના પાછું શું હંડવું જે ડગ ભર્યું રે૦ સજની૦
 જીવન સફળ તો ક્યારે થાયે,
 દેશ યજ્ઞે સર્વસ્વ હોમાયે,
 ભક્તી ભાવથી ઉર ઉદ્ધી ઉછળી રહ્યું રે૦ સજની૦

અવસર મળે નહિ ઉત્તમ આવો,
 દેશ સેવાનો લેવા દહાવો,
 પશ્ચાતાપ ઘાછળથી થાયે નો ટાણું મયુ રે૦ સજની૦
 (લેખક-મણીલાલ જેઠાલાલ દોશી-નડીઆદ.)

ગરબો ૨.

સ્વરાજ લેવું સહેલ છે

પરદેશી કાપડ છોડો, ને સુંદર ખાદી પહેરો,
 મારી જહેનો સ્વરાજ લેવું સહેલ છે
 બલકાને ફેસન છોડો, બાડી ખાદી પશુ પહેરો મારી જહેનો.
 આળસ પર નિદા ત્યાગો, રેડીયાશુ પ્રીતિ બાધો મારી જહેનો.
 ખાદીની ધુન લગાવો, ખાદીનું તાન જગાવો મારી જહેનો.
 ખાદી તાકા લઈ ફરજો, સૌને તમ જેવા કરજો મારી જહેનો.
 ઘરમા સૌને સમજાવો, ખાદીનો મત્ર પઢાવો મારી જહેનો.
 વીવા કે મરણા ટાણે, ખાદી વાપરજો કાણે મારી જહેનો.
 શાળા સરકારી નમાલી, છોડાવો એની શુલામી. મારી જહેનો.
 વણનારો તાણો વાણો, અત્યજને બધું જાણો મારી જહેનો.
 સભ્યો થાજો સૌ પહેલા, પા રૂપીયો આપી પહેલા મારી જહેનો.
 મચાંદા ખોટી છોડો, પામર બંધનને તોડો. મારી જહેનો.
 મ'ડપ ઉપર દીવો, ગાંધીજી ઘણું જાણો મારી જહેનો.
 મ'ડપ ઉપર દીવો, ચોકન મહમદ ઘણું જાણો મારી જહેનો.
 મ'ડપ ઉપર દીવો, ભારતના પુત્રો ઘણું જાણો મારી જહેનો.

ગરબો ૩.

રાગ-તમે અભણ્યા અમે ભણીએ રે,
મારા પાલવડો નવ તાણીએ રે

મહાત્મા સુઢામાપુરીમાં અવતર્યા રે,
માતા મહાલક્ષ્મી કુળે જનમીયા રે,
હીધો દેશ હીત કાળે અવતાર રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રણીયામણું રે ૧
યુવાવસ્થાએ આફ્રિકા સંચર્યા રે,
ત્યાતો દેશનાં દુઃખ હૈયે ધર્યા રે,
છોડ્યું સભા સત્યાગ્રહ શસ્ત્ર રે,
ગાંધીજી, રાજનગર રણીયામણું રે. ૨
દુખ વેઠ્યા કારાગૃહનાં ઢોલલા રે;
દેશ કાળે ગણ્યા તોતો સોદાલાં રે,
મુળ્યા શત્રુને સર્ચી સહુ કાજ રે,
ગાંધીજી, રાજનગર રણીયામણું રે ૩
ત્યાથી પુનઃ સ્વદેશ પધારીઆ રે,
દેશ બંધુએ કુલ્લે વધાવીઆ રે,
કીધો રાજનગરમા નીવાસ રે,
ગાંધીજી, રાજનગર રણીયામણું રે. ૪

સાબરમતીનાં નીર અતિ નીમળા રે,
 ત્યાતો બાપુજી આશ્રમ કરી રહ્યા રે;
 ક્રીધુ દારકા સમુ શુભ ધામ રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણ રે. ૫
 ખેડાના ખેડુત શરણે આવીઆ રે,
 સત્યાગ્રહના શસ્ત્રે બચાવીઆ રે,
 અપારણ્યમાએ વાગી હાક રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણ રે ૬
 યુરોપમા વિગ્રહ બાગીઓ રે,
 દુનિયામાં દાવાનળ લાગીઓ રે;
 ક્રીધી સરકારને તમે રહાય રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણ રે ૭
 ત્યાતો વિગ્રહનો અત આવીઓ રે,
 કાળો કાયદો ધનામમા આલીઓ રે,
 તે તો રાઉલેટ નામે અખ્યાત રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણ રે ૮
 બગ્યુ ભારતવર્ષ નિદ્રા થકી રે,
 ધુમ્મા તીલક માલવિયા મહારથી રે,
 મહામદ શૌકત લજપત નેરૂ રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણ રે ૯
 સલા ભરી જલીઆનવાળા બાગમા રે,
 ત્યાંહી હાયરે મોર જુલમ કર્યો રે;

માથાંલ-લોખે સહાર્યા નિર્દોષ રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણુ રે ૧૦
 ખિલાફતે અસહકાર જનમીયો રે,
 નોકરશાહીને મનમા ન ભાવીયો રે,
 હિંદુ મુસલીમ ઐક્યતા સાધી રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણુ રે ૧૧
 ગાધીજી સ્વરાજ્યની શરતો એમભણુ રે,
 ખાદી પહેરોને ચરખો ફેરવો રે,
 લેલો મુતરને તાંતણે સ્વરાજ્ય રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણુ રે ૧૨
 નિજ દેશનું હિતલો ચિંતવો રે;
 પટ પરદેશી ઝટપટ પરહરો રે,
 શુદ્ધ ખાદી સળે શણુગાર રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણુ રે; ૧૩
 શિખ મુલુને ગાધીજીની આટલી રે,
 મોહ-ભળને નિશ્ચય વિહારલો રે,
 આજ્ઞા ધારીને કંઈ પ્રણામ રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણુ રે ૧૪
 દિવ્ય મત્ર મુણો મોહન તણો રે,
 અવતાર તેતો પ્રભુનો ગણો રે,
 કર્મવીર કસ્તુરબાના કંથ રે,
 ગાધીજી, રાજનગર રળીયામણુ રે. ૧૫

ગરબો ૪.

લેખક—દાશી મણીલાલ જેઠાંદાસ યુ નડીઆદ

રાગ—(આધવજી સદેશા કહેલો સ્યામને]

સાભળ સજની વાત કહું આજે નવી,
 દેશ બધુઓ નીશદીન બતા જેલજો
 સ્વતંત્રતાનું ધર્મ યુદ્ધ ચાલી રહ્યું,
 મરવું મણીયુ સ્વરાજ્ય માટે સહેલજો સાંભળ ૧
 સરકારે ઘડીઓ તો કાળો કાયદો;
 ચમકી ઉઠ્યો સુષુતા આજો દેશજો.
 ગામે ગામ પહીં હડતાજો હિન્દમા,
 અશાન્તિએ પ્રજામા કર્યો પ્રવેશજો, સાંભળ ૨
 બુદ્ધિ કીધો જલ્દીયાવાળા બાગમાં,
 નિશજો પર ચલાવી ગોળી ખારજો.
 નિર્દોષીના બન અને લાલો લીધી,
 ઘોર કૃત્યનો “ હાચર ” છે કરનારજો. સાંભળ. ૩
 ગાંધીએ સમજાવ્યા બહુ સરકારને,
 રાજ ભક્તીથી સાચો કરી સહકારજો.
 રહ્યા ભરૂં પશુ કાંઈ વળીયું નહિ,
 નીરાશ થઈને કરીયો અસહકારજો. સાંભળ. ૪
 ગાંધીજીએ ધર્મ યુદ્ધ આરંભીયું,
 હિન્દ તણા સુપુત્રો થયા સામેલજો.

માતૃ ભુમીની સેવા સ્નેહે સ્વીકારીને,
 હક્ક માગતા હરખે જાતા જોલ જો સાંભળ. ૫
 દેશ હીતને કારણે હુ ખ વેડી રહ્યા,
 તન મન ધનની કીધી નહિ દરકાર જો
 સત્ય શાન્તીનું ચક્ષુ બ્રહ્મ છે હસ્તમા,
 ગુણીયલ 'ગાધી' તેના છે સરકાર જો. સાંભળ. ૬
 દોષ નથી કંઈ દેશભક્તોનો ઓ સખી,
 ન્યાય નીતિ ને પુરા છે ચાહનાર જો.
 પ્રાણાતે પણ અધર્મને ના આદરે,
 સાચુ કહેતા શીક્ષા કે સરકાર જો. સાંભળ. ૭
 રૂઢાય થશે સત્યનો ખેલી છે શ્રીહરી,
 પ્રભ તણુ તો બીજું શું છે જોર જો.
 અતીશય અનીતિ ઇશ્વર ના સાખી થકે,
 મસ્તાનીના ઉતારશે મહ તોર જો સાંભળ. ૮
 દુઃખ દેખીને દેશ બધુના ઓ સખી,
 મોજ શોખનો ભુઠો તણુએ મોહ જો
 વસ્ત્ર વિદેશી લેઇને પતીત હું ના થઉં,
 નહિ કરે નહિ કરે દેશ તણુ હું દ્રોહ જો. સાંભળ ૯
 મણીલાલની વીનતિ જો ઉરમા ધરા,
 સુદર ખાદી ખતથી પહેરા અગજો.
 જોલ ગયેલા મહેલે ઠહેલા પધારશે,
 સ્વરાજ્યને પણ લેતા આવે સગ જો સાંભળ. ૧૦

ગરબો. ૫

(રાગ સુરત બગીમાં માર મન મોહ્યુ.)

સુદર ખાદીમા માફ મન મોહ્યુ.	
સુતરને તાતણે સ્વરાજ્ય લેધયું,	
સ્વરાજ્ય લેધયું ને સ્વતત્ર થૈયું,	
દેશનો ઉદ્ધાર કરીયું હો બેન.	સુદર. ૧
ખાદી પહેરીને હું તો સાસરે ગઈતી,	
સાસુજીએ મ્હાં મચકોડ્યા હો બેન.	સુદર. ૨
શાને સાસુજી મ્હારા મ્હો મચકોડે,	
મ્હોતો મારી કુર્ચ બબલી હો બેન.	સુદર. ૩
હાથે કાતીને હું તો હાથે વણું છું,	
તેમાં આનંદ ઉર વાધે હો બેન.	સુદર. ૪
ખાદી પહેરીને હું તો મામા ઘેર ગઈતી,	
મામીજીએ મ્હાં મચકોડ્યાં હો બેન.	સુદર. ૫
શાને મામી મ્હારાં મ્હોં મચકોડે,	
ખાદીથી દેશ આખાદી હો બેન.	સુદર. ૬
ખાદી પહેરીને હું તો કાકા ઘેર ગઈતી,	
કાકીજીએ મ્હોં મચકોડ્યાં હો બેન.	સુદર. ૭

શને કાઠી મ્હારાં મ્હો મચકોડે,	
ખાદી તે મ્હારે રાયબાદી હો બેન	સુદર ૮
ખાદી પહેરીને હુતો માસી ઘેર ગઇતી,	
માસીએ મ્હો મચકોડયા હો બેન.	સુદર ૯
શાને માસી મ્હારાં મ્હો મચકોડે,	
વિદેશીએ ઠાટ વાળ્યો હો બેન.	સુદર ૧૦

x x x x x x

દેશ હુબ્યો પગત્ર દશામા,	
નિદેશી વચ્ચ પહેરીને હો બેન.	સુદર. ૧૧
ભુલ્યો કરીને ભીખ માગી ભારતે,	
હબુએ આખ કેમ ખોલે ના બેન	સુદર ૧૨
હીત ધારીને કંઈ હિન્દુ હોયે,	
સ્વદેશી વૃત સહુ લેજો હો બેન	સુદર ૧૩
જન્મ લીધો પુણ્ય હિન્દ ભુમીમા,	
કો હી કૃતઘ્ની ન થએ હો બેન.	સુદર. ૧૪
સાચો ધરમ ગણી દેશ સેવાનો,	
ઘેર ઘેર રેડીયા રાખો હો બેન.	સુદર. ૧૫

(લેખક-દેશી મજીવાલ જેયદાસ નડીઆલ)

ગરબો. ૬

રાગ—(ગાડી આવી ગુજરાત અગન કરી ગાડીરે આવો.)
 ખાદી ધરોને અંગ, સહીયર સહુ ખાદી ધરોને,
 ઉરમા લાવીરે ઉમંગ, સહીયરે સહુ ખાદી ધરોને
 સાખી—વસ વીદેશી ખેરીને, દુ ખી થયો બહુ દેશ
 હીત, આહો જો હિન્દુ,
 તેનો સગ ન કર્યો લેશ—સહીયર
 સાખી—તજો મોહ વિદેશનો, મમતા ધરો સ્વદેશ,
 જનની, જન્મ ભુમી છે,
 એજ જીવન આદેશ—સહીયર.
 સાખી—ભુખે મરે ભારતજનો, દયા હૃદયમા હોય;
 સુખ ઇચ્છા જો સર્વનું,
 ફેશન કરો નહિ કોય—સહીયર.
 સાખી—ખાદી આખાદી કરે, કરે દુ ખ સહુ દુર;
 સ્વતંત્રતાને આપીને;
 સ્વરાજ્ય લાવે જર—સહીયર.
 સાખી—દેશ હીતને ઠારણે, ગયા ઘણા જન જેલ,
 ગાંધીનું ઠણુ માનીયે,
 તોતો સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ—સહીયર.
 ખાદી ધરોને અંગ.—સહીયર.
 [લેખક-મણીલાલ જોશી સ દેસી નડીઆલ]

ગરબો. ૭

રાગ—(ગિરીધારીરે વાત કહુ તે વિચારે)

દિનાનાથ હવે ભારતનું દુઃખ હરજો,

પ્રભુ મુક્ત શુભામીથી કરજો

શુભ—ઇચ્છા સ્વરાજ્યની ઉર દાખોરે,

મત્ર શાન્તી હવે બાપોરે,

સુખ ધર્મા તણા સહુ કાપોરે;

કરી ઐક્ય હવે, અધિક આત્મવળ ભરજો, પ્રભુ

દિનાનાથ હવે, ભારતનું દુઃખ હરજો, પ્રભુ

શુભ—કાતી રેડીએ હાથે વણુજોર;

નરનારી અગે ખાદી ધરજોરે,

વિદેશી વચ્ચનો ત્યાગ કરજોરે,

ધર્મ યુધ્ધે ખુશીથી મરજોરે,

હર છોડી હવે, જેલ સરકારની ભરજો, પ્રભુ

| દિનાનાથ હવે, ભારતનું દુઃખ હરજો પ્રભુ

શુભ—અહીં બાઇઓને પકડયા ન્યારેરે,

શંકસઆયને હે ગયા ત્યારેરે,

ગાધીજીને કીધા કેદ ત્યારેરે;

રાખી શાન્તિ તમે અતિ ભારેરે;

ગુરૂ આંધીનીરે, આજ્ઞા સૌ ઉર ધરજો, પ્રભુ

દિનાનાથ હવે ભારતનું દુઃખ હરજો; પ્રભુ

ગરબો. ૮

રાગ-પુનમ ચાદની ખીલી પુરી અહીં રે)

ભારત ભાગ્યોદયમા ફડો ફપાળો રેંટીઓરે,
મનહર સુખકર હુ.ખહર હયાનીધી, ઓ દેવ,
પ્રીતે પધરાવોને મદીરમા સૌ માનુનીરે.

સાખી-જુનો પુરાણો રેંટીઓ, ફરતો હોતો શ્રદ્ધમાય,
તબ્યો તેહને બ્યારથી, હુ ખી યયા સૌ કોય.
તેના પાપે પરદેશીની ગુલામીમા પડ્યારે,
કરશે મુક્ત તમોને જીવન પ્રાણાધાર,
પ્રિતે પધરાવોને મદીરમા સૌ માનુનીરે ભારત
સાખી-કપાસ ભારત દેશનો, પરદેશી લઈ બાય;
આપે વીસ કરોડને, બાસક ઘસડી બાય.
આવે ખોટ ખરી અહીં એતાળીશ કરોડનીરે,
એથી દેશ આપણો બહુ દુર્ગંજ દેખાય,
પ્રિતે પધરાવોને મદીરમા સૌ માનુનીરે. ભારત.

સાખી-અજપુણાં આ દેશનો ફડો રેંટીઓ સહાય,
ફેરવજો ધરી ટેકને, અધિક આનંદ હોય,
કાંતી હાથ વણેલાં-વસો અમે ધારઓરે,
અવિનાશી કહે થાયે દેશ તણો ઉદાર,
પ્રીતે પધરાવોને મદીરમા સૌ માનુનીરે. ભારત.

ગરબો. ૬

(રાગ-ગીરધારીરે વાત કહું તે વીચારો)

સુષુ સજની ર, શિખામણુ કહું સારી;

તમે જોજો જરૂર વિચારી-ટોક.

ભારતની રે ભાગ્ય દશા પરવારી;

કરે રૂઢન માત બિચારી.

બુલ-દયા દિલમાંતેની ધારીરે, કંગે રોવા સત્ય સ્વિકારી રે;

યાજો ભારતને બિપકારીરે,

સખી સમજોરે, સમય તણી બહિહારી-તમે જોજો ૧

પ્રાણજીની રે, સત્તા પણ પરવારી,

શત્રી બળ હીણુ લાચારી,

જેડુતની રે, ચર્ધ છે ખુબ ખુવારી,

દિન દશા દિવસ દુ ખકારી.

બુલ-ચયા વણુજ વિનાના વેપારીરે, ભારતમાં વધિયા બિખારીરે,

બધો દેશ બન્યો બિખારી રે,

સુખ ત્યાગો રે, સ્વદેશ હિત નરનારી-તમે જોજો. ૨

દેશનની રે, ફાગટ થી ! ફિસીઆરી,

તન મન ધનને હરનારી;

સત્યાગ્રહ રે, શત્રુ સબળ ભયહારી,

દ્રઢ ધિરજ હાલ તમારી,

જમ અંબુરે, સ્વદેશ હિત જમકારી-તમે જોજો. ૩

પશુ કરેભેરે, પણ પગ પ્રેમ પ્રસારી,
 પ્રાણની ખની ખિન દરકારી;
 સહી લેભેરે, સઠ ધિરજ ધારી,
 નિજ ચારિત્ર દેભે ચિનારી.
 ગુલ-ખળ આત્મ સંયમનું વધારીરે,
 હુભે હિન્દ માતાને હિતકારીરે;
 સ્હાય કરશે શ્રી ગિરીધારીરે;
 મણિ મળશેરે સ્વરાજ્ય શુભ સુખકારી. તમે ભોભે
 લેખક- (સાહિબ હાવર્ધનદાસ ગાંધી. નવીઆદ.)

ગરબો ૧૦

તમે સુકીને મનની પ્રમાદીરે;	
ખેની ખેરોની ખાદી	
ખાદી પહરે તે શાહબદી રે;	
ખેની ખેરોને ખાદી.	ટેક.
ખાદી તે આદિ અનાદિ આ દેશે;	
દેશની કરતી આખાદી રે.	ખેની.
વિધ વિધ વસ વધારે કે બાધી;	
ખાદી હરે તન ખાદી રે.	ખેની.
ખાદી વિના બીજા વસ ઉપાધી;	
ખાદી સ્વરૂપમાં આદી રે.	ખેની.

શાસ્ત્ર સંકળનું છે સુત્ર સૂતરમા;
 ખાદી વગર બરખાદી રે. બહેની ૪
 સૂતરમા સૂતર છે એ રસ્તો;
 ખાદી પ્રભુની પ્રસાદી રે બહેની ૫
 ખાદી તે ખલક તણી મહાદેવી,
 ખાદી તે દેશની દાદી રે બહેની ૬
 ચંદ કહે ચિત્તમા નિત નેહે,
 ખાદી જ્વરાબ્યની ખાદી રે, બહેની ૭
 દેખક-સાધ્યદ ગોવર્ધનદાસ ગાંધી નડીઆદ)

ગરબો ૧૧

રાગ-(પુનમ ચાંદની ખાલી પુમી અહીં રે)
 સૈયર ખેરોની સૌ ખાદી અગે રનેકથી રે.
 સુદિર શોભીતી છે સુખકર પુણ્ય પવિત્ર,
 તેના તેજ થકી અજ્ઞાન તિમિર અગણ થયું રે
 દશ દિશ વ્યાપી કિર્તી જેની ચિત્ર વિચિત્ર,
 ખાદી ખાતે ખલકે જેલે ખુબ આનંદમા રે. ટેક
 સાખી—ખાદી ખલકે ખેલતી-ભગવતિ શુભ ભંડાર,
 હર આપે આનંદ એ-વંદુ વારવાર
 દેશોદયમા દિસે દેવી સમ એ દિપતી રે,
 કરશે બહેમ કૃપારાં કેરૂં તે ખડન,
 ભરશે ભાવ થકી ભૂતળ પર ભરે સપતી રે,

હર નિશ કરશે એતો સત્ય તણું મંડન — ખાલી. ૧
 સાખી-મંડન કરશે સત્યનુ-સાથી સુતર સંપ,
 કાઢે કલેશ કુસંપને-સંપ વસે ત્યાં જંપ
 ચિતામણી સમ આરૂ ચમકે ખાલી દેશમાં, રે,
 ઘર ઘર હરતી ફરતી ઘોરી ગુણલા ગાય,
 ધન ધન કહેતીને લેતી તુજ પર ઓવારણા રે,
 દિર્ઘાયુષ્ય લોગવજે આપે એ આશિષ.—ખાલી. ૨

સાખી-હતી તણાતી આપણી-મોહ પુરે લાચાર,
 મોહન મળિયો મલપતો-કર ગ્રહી કાઢી જંહાર
 મોહપુરેથી ખેંચી ખાલી કાઢી બારણે રે,
 આશ્રય આપધ આખી દિધુ શુભ સનમોન,
 શાન્તિ આપીને સૂવાડી પ્રિતે પારણે રે
 હેતે હૂલાવીને કરતો નિત ગુણગાન;— ખાલી ૩

સાખી-હની દુરદશા તાહરી-પામી સતિ સત સંગ
 અજર અમર અવની વિષે-જોતમ નિપની નંમ,
 ઉત્તમ પદ્મિ દિન પ્રતિ દિને પ્રભૂતા પામતીરે રે,
 ખાલી નગર વસાવું સાશ્રમતીને તીર;
 દેવે હરજે નિરજે સૌ જન પુજે પ્રેમથી રે,
 અંદ અંદે છે ચિત્તમાં ભવની ભાજે લીંડ.
 ખાલી ખાંતે ખલકે ખેલે શુભ આનંદમારે —
 લેખક-(લાઈવિંદ યોવર્ધનદાસ આંધી પાળ નહીઆહ.

ગરબો ૧૨

રાગ—(પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં ર.)
 ચાલો-સહીયરો સ્વરાજ્ય મંત્રને સાધીએરે,
 બણીએ સ્વતંત્રતાના ગ્રાધીજી પાઠ,
 લઈએ નવ પ્રતિજ્ઞા નવરાત્રીના દીનમારે
 સાખી—પ્રથમ પ્રતિજ્ઞા રેડીઓ-દુઃખ ઉદ્ધારક દેવ,
 કાતિ જગ જીવાડીએ-પ્રીતે કરીએ સેવ,
 સુદર સુતર કાતી ગ્રહમંદિર શોભાવીએ રે,
 જેના તારે હીસતો ભારતનો ઉદ્ધાર,— લઈએ.
 સાખી—સ્વરાજ્ય સુતર તાતણે-ખાદી દેશનું નુર,
 દેશ સ્વતંત્રતા ને ચહો-(તો) વણીએ ખાદી જરૂર
 ધરીએ અંગ ખાદીને આર્યા નામ હીપાવીએરે,
 ટાળી દેશનેબલ વિદેશી પરનો મોહ,— લઈએ
 સાખી—ત્યાગી વિદેશી વસ્તુને-ત્યાગી વિદેશી વસ્ત્ર,
 સ ગ્રહ કદી ના કીજીએ-લઈએ સ્વદેશી વ્રત
 કરીએ ત્યાગ વિદેશી લીજ્ય પ્રતિજ્ઞા લીજીએરે,
 જેથો સુખીઓ થાએ આય તણે સ સાર,— લઈએ.
 સાખી—આત્મોન્નતિને આહરી-રહી વ્યસનથી દુર,
 દબાઈ વ્યસનથી ભારતી-પરતંત્રતાનું પુર.
 રહેવા દુઃખ સનથી દુર સદા સ ભાળીએરે,
 કરીએ જગ સેવાની શ્રતીનો અભ્યાસ.— લઈએ.

સાખી—હિંદુ મુસલમાનીન એકના—ધરી પરસ્પર પ્રીત,
 સ્નેહે જગને જગાવીએ—પદાવી પ્રેમની રીત.
 વધાવી દિવ્ય સ્નેહને સ્નેહામૃત રેલાવીએરે,
 જગ કર્મ માર્ગથી દેશોદ્ધારક મંત્ર,— લઈએ
 સાખી—પીરજ શીલતાને વળી—કદી ન કરીએ ક્રોધ,
 શાન્તિ પાઠ સદા પઢી—ગજવીએ ત્રેલોક.
 વસાવી અન્ય ગુણોને અહિંસાજૂત ઉભળીએરે;
 ઉભળી ઉભજવલતાથી આત્માનો પ્રકાશ,— લઈએ.
 સાખી—શીલ વૃત્તની સાડી સજી—કરીએ નિસેવ,
 કટુ વચન નાં સાખીએ—રીએ દેવાધીરવ.
 પતીના પૂજા યજ્ઞીતો જગ લઠાવો લેવાયછે રે;
 જેના હરનીશ ગુણો પ્રદાદીક પશુપ્તમાય,— લઈએ.
 સાખી—લોક સેવામાં મચી રહી—રહી દુબંધનથી દુર,
 ધર્મ આપણો બાણીએ—હાણીએ ભારત ભૂખ.
 ગએલી, કિંઈ આખાદી સ્વાધીનતાને લાવીએ રે,
 શીખવે પુત્ર-પુત્રીને જગ સેરાના મુત્ર,— લઈએ.
 સાખી—નવરાત્રીના જીનમાં—પ્રતિજ્ઞા એ લેવાય,
 આર્થ સન્નારીને ભળે—સ્વરાજ્ય લર લર થાય.
 મુધરે આર્થ ખાળા તો ભારતને મુધારશેરે;
 એતો રેલવશે અહીં સ્વર્ગીય વિવ્ય સંદેશ— લઈએ.
 (મેખક-ચતુરશ્ચક્ર ઉત્તમરામ પડ્યા)

ગરબો. ૧૩

—સ્વરાજ્ય વાંચના—

રામ—(વહાણ તમે પુરખ અમે નારી)

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું (૨)

લઈશું લઈશું લઈશું, અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

સ્વરાજ્યનો ઝુઠો ફરકાવી યુક્ત શુભામીથી થઈશું;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

વિદેશો વચ્ચેનું કહન કરીને, ખાદી અગ ધરીશું,

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

મહાસભાની આજ્ઞામાં રહીને, કાયદાનો ભગ કરીશું;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

હસતા હસતાં જેલમાં જઈશું, જેલને મહેલ માનીશું,

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

કૃષ્ણ જન્મનું સ્થાન છે સુદર, અધિક આત્મબળ ભરીશું,

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

મરીશું, પશુ નહિ મારીએ કોઈને અહગ સત્યાગ્રહી રહીશું,

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

અશુભદાન કાઢે કદી ડોળા, તેથી હવે નહિ ડરશું;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

સાચી સલાહ મહાત્મા ગાંધીની, અવિનાશી હિર ધરશું;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

ખારખો. ૧૪

(રાગ-ઓપનજી સહેરો કહેજો સ્થામને.)

સ્વદેશની મમતા મનથી નવ મૂકીએ;
 સોએ સો કદિ સંકટ આવે શીશને,
 ચુરા થઈ પડીએ પણ ચીત નવ ચુકીએ;
 સ્વદેશનું શુભ ચિતલીએ દિન નીશને. સ્વદેશની. ૧
 જન જાતીને દેહ પ્રયો જે દેશમા,
 તે ભૂમિને જણીયે માતા તુલ્યએ.
 હેડે ધરીએ હેત વિશેષ હ મેશમા;
 ઉત્તમ ગણીએ અંતર મહિ અમુલ્યએ સ્વદેશની. ૨
 સદૈવ કરીએ યતન સ્વદેશ સુધારવા;
 કામ પડે તો કરીએ તન કુરબાનએ.
 વળિ અમ કરીને ઉદ્યોગ નવીન વધારવા,
 સ્વદેશ તરતો કરવા ધરીએ તનએ. સ્વદેશની. ૩
 રાષ્ટ્ર જાણા દ્રોહી કહી થઈએ નાહ,
 મળતું હોય ત્રીહોડી રાજએ.
 દેશ દ્રોહી કરી મુખી કાંઈએ નવ થયા,
 દેશજન-આધવ મુવા છે વિષુ મોલએ. સ્વદેશની ૪
 દેશ તણ પરદેશ વિષે જઈએ કહી;
 પણ મહુ પરવો સ્વદેશ ઉપર પ્રેમએ

સ્વસ્થાનકથી હીલે ઉઠ સી નવ થવું;
 નિજ જનિતાથી હેત ન તણ્યે જેમણે સ્વદેશની ૫
 મરણ પથારી પર તો સૌ પ્રાણી મરે,
 કહીએ તેની કાયા ગઈ ન કામણે
 જે કાયા કુરબાન સ્વદેશ લીધે કરે,
 નાનુગ તેના રહ્યા છે નિશ્ચય નામણે સ્વદેશની ૬
 સંપ વધે સૌ જનને જેમ સ્વદેશમાં;
 એવા એવા કરીએ અધિક ઉપાયણે
 કષ્ટ ન પામે કોઈ કુસંપ કલેશમાં;
 સંપી જ પીને સૌએ સુખીઆ થાયણે સ્વદેશની ૭
 પોતાના ટંટા પોતે પતાવણે,
 સમણ હોતો જસો ન કહી સરકારણે.
 પંચજનોની પ્રાસે ન્યાય કરાવણે,
 ખચીત નહિ તો થાશે ખુબ ખુવારણે સ્વદેશની ૮
 સ્વદેશમાં જે કોઈ કુસંપ કરાવશે,
 નિશ્ચય જાણો પાપી તેનું નામણે.
 હિન્દ તણા અણમૂલા હીન જે હતા,
 ક્રીધો જઈને જેલ મહી મુશામણે સ્વદેશની ૯
 કર્મ કાળું કચું કાકુએ ધનના લોભથી,
 કરાવ્યો વલણીપુરનો વીનાશણે.
 અનેક જનને અતિ સકટ ઉપજાવીયું;
 દુશ્મન તેને કહી છે સૌ ઇતિહાસણે, સ્વદેશની. ૧૦

ગરબો ૧૫

રાગ-(પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અદારે)

સદ્ગુણી શાણી હિન્દ તનુજ સામગોરે,
થયો દેશવંશી આ દેશ સદુ પાયમાલ;
માટે દેશન કેરો ત્યાગ તમે સત્વર કરોરે ૧

માધી ગુર મણીને રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ લ્યો તમેરે,
કરજો વશ વિદેશી વહાલી બહેનો ત્યાગ;
એમા હિત સમાયુ બહાલા હિન્દુસ્તાનનુરે ૨

આરીક વસ્ત્રાથી કાયા ઉઘાડી દીસતીરે,
તેથી ખર્ચ સતીનો જગમાંથી તમ બચ,
ખાલી અંગે તમારું સુંદર રીતે ઢાકશેરે ૩

એની અનમુયાને ભાક્ત ભક્ત સરોજનીરે,
દેશ ઉદયનો કન્તા શુભ ઉદ્યોગ,
મીર્તિ જગમાંહી ઇતિહાસો ગાયો તેહતીરે. ૪

ધાયલ ધણુ થયું છે હિન્દ ગવન વાયલ મકીરે,
છીટો છામલથી ભાસ્ત બિશુક થાય,
આવાહી હીસે છે દેશ તણી ખાલી મકીરે ૫

રાષ્ટ્ર ઉદારક થોલે સુદર રેટીઓરે,
તાર સુતરમા છુપાયું સ્વરાજ્ય;
સ્વદેશી વૃત્ત શીખો ને શીખવો સદુને ભાવથીરે ૬

ભેખર-(ઘોઠસી જડુલાલ).

ગરબો. ૧૬

(રાગ-રઘુપતી રામ રહેમા રહેજો રે.)

શુષ્કીયલ મહારી જેન અસહકારી બનજો રે	
તમે સાચો સત્યાગ્રહ કરજો	શુષ્કીયલ.
આખા દેશની જેમા આખાદી રે	
પહેરો ખંતથી સરવે જો ખાદી રે	
ત્યારે હહેવાશે સ્વરાજ્ય વાદી	શુષ્કીયલ ૧
પારદરશક પરદેશી સાદી રે	
પહેરે ક્યા તો દીસે ઉધાડી રે	
એવી ફેશન નાખજો કહાડી	શુષ્કીયલ. ૩
બગદી પોલકાં ને ફેન્સી કરાગો રે	
બહેનો સરવે જો સત્વર ત્યાગો રે	
સાચી બારતની તનયાઓ બાગો	શુષ્કીયલ ૩
અતી લાડથી જેને ઉછેર્યા રે	
જેણે રામ તણાં મન હેર્યા રે	
એવા સીતાએ વનકુળ પહેર્યા	શુષ્કીયલ. ૪
દેશ ભક્તમા નામના જેની રે	
ફીરતી જગમાં ગવાશેજ તની રે	
એવા ધન્ય સરોજની બહેની	શુષ્કીયલ ૫
દયા દેશની દીલમાં અણી રે	
મુકયા પરદેશી વત્તોનાં પાણી રે	
એવાં સરલાદેવી ચાંધરાણી	શુષ્કીયલ ૬

બેની અનસુયાનાં બેઈ કામોરે
 લીધે ભારતી માયે વીસામોરે
 પ્રસન્ન થઈ કહ્યું સ્વરાજ્ય પામો શુષ્કીયલ. ૭
 જેના માત પીતા હશે એકરે
 વળી કુળમા હશે બે વીવેકરે
 તે તો રાખશે સાચો આ ટેક શુષ્કીયલ
 કુળવ તીને ઝાઝું શું કહીએરે
 હવે આટલેથી છાના રહીએરે
 જરા સમજે તેને શીખ હધએ શુષ્કીયલ. ૬
 બેનો મોટી તમારી આ ખામીરે
 બેઈ ભારતી લગ્ન પામીરે
 કવી રાવ કહે રીર નામી શુષ્કીયલ. ૧૦
 (લેખક-અખાલાલ પ્રહલાદરાવ કવી નડીઆદ)

ગરબો ૧૭.

મોહન હિન્દ કનેયો !
 સ્વરાજ્યનો ગોવર્ધન તોળે મોહન.
 શકે ન તોળી બીજે એવો
 ભારત માનો છેયો મોહન.
 ટચલી આગળીએ ગોવર્ધન તોળ્યો તેહ કનેયો
 સ્વ તાતણે સ્વરાજ્ય તોળે ભારત માનો છેયો મોહન.

અધર્મ ટાળી ધર્મ સ્થાપવા જન્મ્યો હિન્દુ કનૈયો,
 “કે” ભારત ભયભીત નીહાળી શું આપ્યો વ્રજલૈયો. મોહન.
 સોળ સહસ્ર ગોપી મનહારી બંસીનો બજવૈયો,
 સ્વરાજ-આને ચિત્ત હરે એ અસહકારી હરવૈયો. મોહન.
 કસે દેખ્યો મલ્લ અખાડે મૃત્યુ રૂપ કનૈયો,
 વદેશીએ ભેઈ કાળ રૂપ એ પૂર્યો જેલ કનૈયો. મોહન
 મોહન ત્હારા આત્મ યોગથી ભુલ્લવ્યો આજ કનૈયો,
 કર્મ યોગીને ચરણે નેમતા બાણુ એજ કનૈયો. મોહન.

ગરબો ૧૮

(રાગ-રઘુપતી રામ રહેમા રહેજે રે.)

સુણો પહેની આ સમે શીખ સારી રે,
 સુખ સાચું છે સાદાઈ માંહી. સુણો. ૧
 મોજ ચોખને વૈભવ છાડે રે,
 દેશ સેવામા મનડું ભેડે રે,
 હિન્દ માતાના બધન તોડે સુણો. ૨
 પહેરે પ્રેમે પનોતી ખાહીરે,
 એમા હિન્દ તણી આખાહી રે,
 પર સુણો. ૩
 રે ટીયા ઘરઘરમાંહી ચલાવો રે,
 કળયા ને ટટા અટકાવો રે,
 લાખો લક્ષ્મી હુંટતી બચાવો , સુણો ૪

રેડીઓ ગુલામી હઠાવે રે,
જોર દુશ્મન તારૂં ના ફાવે રે,

હું ખ દારિદ્ર દૂર જાવે

મુલો. ૫

દુઃખીયાંની આતરડી ધારે રે,

મરેલાને વધુ ના મારે રે,

રેડીઆથી દેશને તારે

મુલો. ૬

ગરબો. ૧૯

(રાગ-આધવજ સ દેશો કહેજો સ્યામને)

ભારતનું હિત યાદો ચતુરા ચિતથી,

આ-ભારતના હિતમા હિત સૌનું હોયજો;

ભારતનું ભાવી છે ભગિની હાથમા,

બાળપણમા દે બાળકને યોધજો ભારતનું ૧

કુમળુ ઝાડ નમાયે તે રીતે નમે,

વૃક્ષ થજો ના વાળ્યું તેહ વળાયજો;

ત્યમ બાળકના હૃદય કમળપર પ્રેમથી,

જેવા પૂરે તેવા રમ પૂરાયજો. ભારતનું. ૨

વિદ્યા વિનય વિચાર તણા બી વાવવા,

હયા ધર્મને સ્વતંત્રતાની સાનજો,

માત પિતા શુદ્ધ જનની સેવા આદરે,

સ્વદેશની શેવાનું આપો જ્ઞાનજો. ભારતનું. ૩

સત્યાગ્રહિનું શિક્ષણ શિશુને શિખવો,

તત્ત્વ તક અર્થ શાસ્ત્રના અગ્રજો,

ચારિત્ર કેરા ચિત્રો ચિતરો ચિત્તમા,

ભારત-મણિ ભૂમિ બદલાશે રંગજો. ભારતનું ૪

(લેખક-ભાઈચંદ ગોવર્ધનદાસ ગાંધી નડીઆદ.)

ગરબો રે.૭.

રાગ-(હેટા હેટા રો નદના હૈયારે.)

આઘો આઘો વિદેશી ફેરીઆ રે, (૨)

મારા આગણીઆ અભડાય રે.

આઘો.

માર ખુલ્લા મારાં ખુલ્લી બારીઓ રે, (૨)

મારા દ્રવ્ય ડેલી ખઠાર બય રે

આઘો.

મારા અખં છુખ્યા ભાડે રે, (૨)

ભાણે લોજનીયા-ધુળ થાય રે.

આઘો.

માથે ધોળી ટોપી ધોળા આગલા રે, (૨)

માણસાં મારા બળી બય રે.

આઘો.

મારાં દુખમલ્લ મીઠાં મોઢવારે, (૨)

જોની આરોગ્યતા અટવાય રે.

આઘો.

તારાં રૂઝ દાડનાં ડોલ્યા રે, (૨)

મારા પિતૃ ને દેવ દુભાય રે.

આઘો.

મારાં લોજન પુજન બુલાવતો રે, (૨)

૫૫

માન કીર્તનીયા કથવાયરે.	આવો.
લામરાળી આખોમા લુરકીરે, (૨)	
કમં, ધનં ને અર્થં હુટાયરે.	આવો.
ક્ષેત્રપાળ બાબા આ ખાલીના રે, (૨)	
એની આંખ રાતી ચોળ થાય રે	આવો.
જે લાખો કરોડો હુંડતો રે,	
હવે હિન્દ ન હંકવાય રે.	આવો.

બે બહેનોનો સંવાદ.

મરળો. ૨૧

(રામ-સીતાયા રસીક જગાયે રાધા)

સહકારી—

મનેરે ખાલી લાગે ના બહાલી,
હું તો મ્હારે ફેસને રહી મ્હાલી—
મનેરે ખાલી લાગે ના બહાલી.
વિદેશીરે વસો મન હરતાં,
અતી હર્ષ થાયે ઉર ધરતાં,
સૌન્દર્યમાં વૃદ્ધી સદા કરતાં—
મનેરે ખાલી લાગે ના બહાલી.

અસહકારી—

ભયંકર ભુલ જોઈની કરતી,
વિદેશી દેશનું ધન હરતી,
સુખે તેથી ભારત પ્રજા મરતી—
ખાદી દેશ આખાદી કરતી.

સહકારી—

દેશીરે નથી ફાકટ કંઈ દેતા,
હોઠા કરી હામ પોતે લેતા,
સુખેથી મહેલ મહી રહેતા—
મને રે ખાદી લાગે ના બહાલી.

અસહકારી—

ભલેરે હામ હોઠા તે લે છે,
દેશનું ધન દેશ મહી રહે છે,
મરીબોને રોટી તો મળે છે—
મને રે ખાદી લાગે બહુ બહાલી.

સહકારી—

પીઠારે જોઈની પરની ના કરીયે,
સુખે જોજ જોખ કરી ફરીયે,
જરી લોક નિહાથી ના કરીયે—
હું તો મ્હારે દેશને રહી મ્હાલી.

અસહકારી—

મિનીરે જોવા સ્વાસ્થી ના થાયે,
જરા દેશ હાલ દીલે ધરીયે,

હિત કેમ હિન્દુ' વિસરીયે—

આલુપણ ખાલીના ધરીયે૦

સહકારી—

બેનીરે તારૂં સત્ય છે કહેવું,

દેશ હિતે હું ખ સદા સહેવું,

ગાંધીજીનું કહું માની લેવું—

વિદેશીનું નામ નોહું દેઉં૦

(લેખક—મણીલાલ જ્યેષ્ઠાચ દેશી. નડીઆદ.)

ગરબો ૨૨.

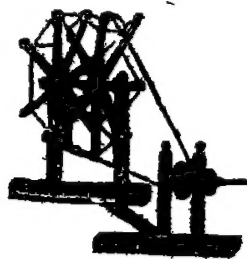
(રાગ—મલ્હારરાવના ગરબાનો)

છોડી આશ્રમ ખાપુ ચાલીયારે, સ દેશે દેતા બાબોરે ગાંધીજી
હિંદના હીરા વિયોગ સાલસેરે.

સ દેશે ખ્યારા સાબળોરે, ફરતી વિદેશીની બળરે ભારતવાસી.
રે યીચો વિયોગ વિસરાવશેરે.

પીતળ હોટા જળે ભયારે, દાંતણું કરતા બાબોરે ગાંધીજી
દાંતણું કરશું વાટમારે, ફરતી વિદેશીની બળરે ભારતવાસી
મુંદર ખ્યાલા તેલે ભયારે, મરદન કરતા બાબોરે ગાંધીજી.
મરદન મુક્યા વેગળારે, ફરતી વિદેશીની બળરે ભારતવાસી
તાળા કુંડીયો જળે ભરીરે, નાવણું કરતા બાબોરે ગાંધીજી.
નાવણું કરશું ટ્રેનમારે, ફરતી વિદેશીની બળરે ભારતવાસી

રાંધી રસોઈઓ એક રહીરે, લોભન કરતા બાંધોરે ગાંધીજી
 લોભન કરશું જેલમારે, ફરતી વિદેશીની બળરે ભારતવાસી.
 શાનસોપારી એલચીરે, સુખવાસ કરતા બાંધોરે ગાંધીજી.
 સુખવાસ સુખારકશોખીનનેરે, ફરતી વિદેશીની બળરે ભાં
 સુદર પચારીઓ પાથરીરે, આગમ લેતો બાંધોરે ગાંધીજી.
 આરામ લેઈશુ આત્મમારે, ફરતી વિદેશીની બળરે ભાં
 નવજીવન ખાલ જોલાવતુંરે, બાપુજી લખતા બાંધોરે ગાંધીજી.
 યોડું લખશું ધણુ કરી માનજોરે, ફરતી વિદેશીની બળરે ભાં
 કયાથી આવ્યા વિદેશીઓરે, કીધો પરત ત્ર આજો દેશરે ગાંધી. "
 ભુખ્યાં રહે ભારત બાલુકારે, નમ દેખાય પોણો દેશરે ગાંધી
 શહેર છોડી સુખા નીચર્યારે લીધી જેલની વાટરે ગાંધીજી.
 મહામદ શોકત ને લાલા મમારે, બહાલી કીધીછે એ વાટરે ગા
 સ્વતંત્ર કરવી હોય માતનેરે, બહાલી કરજો એ વાટરે ગાંધી.
 હાથ જોડી ગીન્ધર પિનતી કરેરે, ઉઠો સિંહોના આળરે ભારત

૧૭૨ ખુબર.

તારે ત્યા સપ્ટીમ ખાતાની તથા બાળાઓના
નરખા તથા હિન્દનો હીરા વિગેરે વાંચવા લાયક ચોપ-
ડીઓ મળશે તથા બુદાનો બાળાપો અથવા કુંવારી કન્યા
કેપર કરેલો કાળો : કેર લાગ પડે, થોડા વખતમાં
ખંડાર પડેશે હરેક લાગની રૂ. ૩. ૦-૧-૦ સમવામાં
આવી છે આ સીવાય અમારે ત્યાં સોળ વર્ષની હતી
જુને નવ વર્ષનો પતિ, એકથી ચાર લાગ હરેક લાગની
એક આને મળશે.

ફરીયાઓને કીકાલત લાવે અપવાસ અવશે.

તા. ૬:—એક ફૂપીઆલી જોડું વી. પી કરવામાં
આવશે નહિ.

ખંડારગામ માટે જોઈએ ત્યા નોકરો જોઈએ બીજી

મળવાનું ડેમણ,

રણક ભટ્ટની કંપની.

ડે. મોંઢવીપીપાળમાં એકની પોળ,

નં. ૩૨૭૭-અમદાવાદ.

વચિ.

અને વચોવચી.
દમ તથા ઉધરસના કસ.

પુસ અખર

અર્થેએ દમ જેવા મહા ભયકર રોગતુ નિવારણ
કરવા માટે ઘણાજ પરિશ્રમ લઈ તેમજ ઘણા વર્ષોની
જુની અને વાત્સર્ગિક આરામ કરે તેવી વનસ્પતિઓઆથી
જોધેલી ચીજોની બનાવેલી છે. દમ અને ઉધરસની કસ
આધારી એકવીશ દીવસ આરામ થાય છે અને લોકો
સુધારે છે તથા શરીર પુષ્ટ બનાવે છે. એક વખત વાપરી
ખાત્રી કરો. ઠી / પડીકા નં ૨૧) નો રૂ ૧૫. પોસ્ટ
ખરચ રૂ ૦-૬-૦ જુદું.

અગાઉથી પૈસા મોકલનારને પોસ્ટ ખર્ચ માફ

મળવાનું ટેકાણું,

શાહ હાટની કંપની

ટ. માડવીની પોળખા શેઠની પોલ

ન ૩૨૭૭-અમદાવાદ.

તા કઃ—જાયદો નથી પડ્યો એવું સાબીત કરનાર
ધર્મથી પૈસા પાછા આપવામાં આવશે.

